

mærke paa hende, at hun var bleven skuffet ved Gensynet af sin gamle Højskolevennekres, og at hun blot længtes efter at komme hjem igen til sin Strand, sine Faar, sine Børn og sin Mathias.

Emanuel følte sig mere og mere ilde berørt af hendes Tone og Optræden overfor Hansine. Han var bleven saa uvant med at se denne vise andre den ringeste Fortrolighed, at Synet af hendes Haand der i Venindens Skød virkede paa ham næsten som en Anklage. Hun sad stille og saae ufravendt ned mod Jorden; det var næsten, som om hun undgik hans Blik. Han følte i dette Øjeblik ret, hvor de i den sidste Tid var kommen bort fra hinanden, og han gjorde sig selv det Løfte, at der fra denne Dag ikke længer skulde være noget udtalt imellem dem. Nu, da alle andre Baand syntes at skulle briste for ham, nu, da de sikkert vilde blive meget ene, skulde de finde hinanden igen i fuld Forstaaelse, og i Samlivets Inderlighed tage Oprejsning for, hvad de udadtil havde mistet.

Hansine havde under den hele Begravelseshøjtidelighed været meget bevæget. Skønt hun allerede længe havde haft en Forudseelse om, at hendes Bekendtskab med Sandinge Højskole vilde blive hende dyrekøbt, havde hun aldrig næret bitre Følelser mod den gamle Forstander. Nu, da han var borte, mindedes hun ham med Taknemlighed for det meget gode, hun havde lært af ham; og ganske særlig havde hendes Tanker i disse Dage heftet sig ved den Formaning om at leve i Sandhed og Selvopofrelse, hvortil han i sine Taler til Ungdommen idelig vendte tilbage. Under Indtrykket af hans Død, og idet Emanuels Tavshed for hver Dag var bleven hende et mere talende Vidnesbyrd om, hvorhen hans Længsler uimodstaaelig drog ham, voksede der i hende et Forsæt, som nu ved hendes gamle Lærers Grav og under Genforeningen med Barndomsveninden var modnet til Beslutning hos hende. Hun sagde til sig selv, at det var frugtesløst længer at stride mod det uundgaaelige, og at det derfor var bedst, baade for hendes egen og Emanuels, men navnlig for Børnenes Fremtids Skyld, at der skete en afgørende Forandring i deres indbyrdes Forhold og hele Liv. Hun havde besluttet en Dag at tale